

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Sabola a soudců JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Evy Rybářové ve věci žalobce: **Mgr. Martin Cír**, advokát v Mochově, Na Rybníčku 332, zastoupený Mgr. Zuzanou Círovou, advokátkou v Mochově, Na Rybníčku 332, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem v Praze 1, Národní 16, o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu ze dne 26.4.2013, č.j. K 138/2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 26.4.2013, č.j. K 138/2011, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Zuzany Círové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou soudu doručenou dne 17.9.2013 domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud zrušil rozhodnutí odvolacího kárného senátu České advokátní komory ze dne 26.4.2013, č.j. K 138/2011, a rozhodnutí kárného senátu České advokátní komory ze dne 18.1.2013, č.j. K 138/2011. V žalobě uvedl, že kárný žalobce podal proti žalobci kárnou žalobu, kárný senát České advokátní komory ji dne 11.5.2012 zamítl. K odvolání kárného žalobce odvolací kárný senát České advokátní komory rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Dne 18.1.2013 kárný senát uznal žalobce kárně vinným a uložil žalobci pokutu ve výši 56.000,- Kč včetně náhrady nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč, k odvolání žalobce odvolací kárný senát České advokátní komory toto rozhodnutí dne 26.4.2013 zrušil a znovu rozhodl tak, že žalobci uložil povinnost zaplatit pokutu ve výši 15.000,- Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 3.000,- Kč za porušení ust. § 16 odst. 1, odst. 2 a § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 9 odst.

1 Pravidel profesionální etiky, čímž se dopustil kárného provinění dle § 32 odst. 2 zákona o advokacii, pro kterou mu byla uložena ve shora specifikované výši dle § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii. Žalobce uvedl, že v období od 14.1.2009 do 31.3.2010 vykonával advokacii jménem a na účet advokátní kanceláře Veverka & Partneři, s.r.o., se sídlem Praha 2, Londýnská 59. V této advokátní kanceláři působil rovněž jako minoritní společník s obchodním podílem ve výši 15 %, nebyl však jednatelem této společnosti. S ohledem na nemožnost převodu žalobcova obchodního podílu pro nezískání souhlasu valné hromady společnosti zanikla účast žalobce jako společníka v této advokátní kanceláři ke dni 1.4.2010, a to jeho vyškrtnutím ze seznamu advokátů. Žalobce uvedl, že smlouva o poskytování právních služeb uzavřená mezi advokátní kanceláří a stěžovatelem Ing. F. H. deklaruje, že stěžovatel vstoupil do závazkového vztahu s advokátní kanceláří, nikoliv s žalobcem samotným.

Nezákonnost rozhodnutí a jeho nesprávné právní posouzení žalobce spadá v žalobních bodech:

- a) Závazkový právní vztah existoval mezi stěžovatelem a advokátní kanceláří. Procesní plná moc byla se stěžovatelem vyhotovena v souladu s ust. § 15 odst. 4 zákona o advokacii ve spojení s § 25 o.s.ř., tedy společník vykonával advokacii vlastním jménem a na účet advokátní kanceláře. Uvedení žalobce a advokátní kanceláře v textu procesní plné moci a v textu žaloby však neprokazuje skutečnost, kdo fakticky stěžovateli v rámci advokátní kanceláře žalobu vypracoval a poskytoval právní služby. Procesní plná moc může existovat pouze v návaznosti na smlouvu o poskytování právní pomoci, do doby podání žaloby se práva a povinnosti stěžovatele řídí pouze a výlučně touto smlouvou, tedy kárně odpovědný je ten, kdo procesně pochybil (kdo skutečně poskytoval právní služby) již v zahájeném soudním řízení (podáním žaloby).
- b) Žalobce nepověřil JUDr. F. a Mgr. P. (zaměstnance advokátní kanceláře) provedením prací, jak nesprávně a nezákonně uvedl správní orgán rovněž tak žalobce neodpovídá za pochybení JUDr. F. a Mgr. P. ve vztahu k stěžovateli, nejednalo se o substituční vztah těchto zaměstnanců s žalobcem ve smyslu § 26 zákona o advokacii a § 25 odst. 3 o.s.ř., tedy mezi těmito nevznikl žádný zaměstnanecký ani obdobný vztah. Advokátní kancelář obdržela od stěžovatele dohodnutou odměnu dle smlouvy o poskytování právních služeb, JUDr. F. a Mgr. P. pak obdrželi od advokátní kanceláře odměnu za práci na případu stěžovatele. Žalobce tedy od stěžovatele neobdržel žádné plnění, tedy kárné řízení, které je proti němu vedeno, je nezákonné.
- c) Advokátní kancelář jako společnost s ručením omezeným a stěžovatel uzavřeli smlouvu o poskytování právní pomoci, došlo ke vzniku závazkového právního vztahu. Společníci advokátní kanceláře (tedy i žalobce) vykonávali advokacii v souladu s § 15 zákona o advokacii, tedy jejím jménem a na její účet. Případný nárok na náhradu škody tak vznikl stěžovateli přímo vůči advokátní kanceláři, nikoliv vůči žalobci, či jiným zaměstnancům, jednatelům anebo společníkům (§ 24 zákona o advokacii). Stejně tak nárok na uhrazení odměny vznikl advokátní kanceláři, nikoliv žalobci. Z kopie procesní plné moci (určené výlučně do budoucího soudního řízení) jednoznačně vyplývá, že právní služby nemusí být

poskytovány konkrétně uvedeným advokátem uvedeným v plné moci, tedy stěžovatel zmocnil advokátní kancelář, aby tato pověřila osobu, která poskytne právní služby. Navíc pokud byla procesní plná moc udělena v souladu s § 25 o.s.ř., tedy do soudního řízení, pak soudní řízení je zahájeno až podáním žaloby, do té doby, jak shora uvedeno se vztah stěžovatele vůči advokátní kanceláři řídí výlučně smlouvou o poskytování právní pomoci, na základě této smlouvy vzniklo právní zastoupení stěžovatele.

- d) Práva a povinnosti společníka advokátní kanceláře se řídí ustanovením obchodního zákoníku, jedná se o majetkovou účast v daném případě žalobce u advokátní kanceláře (zejména s ohledem na rozdělování zisku, povinnost loajality, zákaz konkurence aj.), nelze, jak dovodil nesprávně správní orgán, dovodit oprávněnost společníka advokátní kanceláře k řízení anebo přidělování práce zaměstnancům (nadto v řízení nebylo prokázáno, že by žalobce přidělil konkrétní práci týkající se stěžovatele zaměstnanci advokátní kanceláře).
- e) Žalobce uvedl, že se nedopustil žádného jednání vůči stěžovateli, jež by zakládalo jeho kárné provinění. V řízení bylo prokázáno, že právní služby stěžovateli poskytovali JUDr. F. a Mgr. P. Správní orgán učinil nesprávný závěr o tom, že se stěžovatel mohl domnívat, že mu právní služby poskytuje žalobce, a to s ohledem na obsah smlouvy, na komunikaci stěžovatele s JUDr. F. (dokumenty zaslané s názvem „poznámky či dokumenty pro Báru“, míněno JUDr. F.) a na absenci komunikace stěžovatele s žalobcem. V rozhodnutí absentuje specifikace skutku, či jednání, kterého se měl žalobce dopustit z hlediska kárného provinění, dále absentuje jednoznačně určená forma zavinění, kdy dle názoru žalobce je zcela vyloučena úmyslná forma zavinění i vědomá nedbalost a nevědomá nedbalost. Žalobce nepodstupoval žádné riziko, aniž spoléhal, že jeho jednáním ohrožení či porucha nenastane, rovněž nejednal lehkomylně. Správní orgán jednoznačně neuvedl konkrétní porušení žalobce ve věci stěžovatele, jako nepřijatelný shledal extenzivní výklad při zachování míry opatrnosti. V řízení bylo prokázáno, že ze strany advokátní kanceláře byly právní služby poskytnuty včas a v předpokládané kvalitě. Z elektronického i tzv. papírového advokátního spisu vyplývá včasné odeslání žaloby na soud. Tedy nedošlo k naplnění subjektivní stránky kárného provinění, kdy podmínkou pro kárné provinění je zavinění. Eventuální kontrolní povinnosti ze strany žalobce vůči zaměstnancům advokátní kanceláře (kdy takovou povinnost dle názoru žalobce neměl) nebyly porušeny.
- f) Ze strany kárného senátu v prvoinstančním rozhodnutí (i přes pokyn odvolacího orgánu) nebyla posouzena míra zavinění, eventuálně míra spoluzavinění JUDr. F. a Mgr. P., případně sl. V., jež byla sekretářkou, kdy tato mohla uvést případné nepravdivé informace ve vztahu k odeslání předmětné zásilky.
- g) Nebyl naplněn skutek, tak, jak je popsán ve výroku kárného rozhodnutí. Lhůta nekončila dne 31.10.2009, nýbrž dne 2.11.2011. Měl-li žalobce navodit stav, kdy neinformoval klienta o pozdním podání žaloby, přičemž klient se o stvu věci dozvěděl až v červnu 2010 od své nové zástupkyně, pak ze sspisu

obvodního soudu pro Prahu 6, sp. zn. 8 C 384/2009 jednoznačně vyplývá, že vyjádření žalovaného obsahující námitku pozdního podání žaloby bylo doručeno až nové zástupkyni klienta, a to dne 28.4.2010, tj. po zániku smlouvy o právní pomoci a procesní plné moci. O opožděném podání žaloby se klient dozvěděl ke dni 28.4.2010, nikoliv až v června 2010, jak je popsáno ve výroku rozhodnutí.

- h) Při argumentaci správního orgánu došlo k překročení vymezení skutku popsaného v kárné žalobě, argumentaci shledal nekonzistentní. Z rozhodnutí (ze skutkové věty v žalobě a ve výroku napadeného rozhodnutí) vyplývá, že žalobce se měl dopustit kárného provinění tím, že uzavřel smlouvu o právní pomoci, z odůvodnění napadeného rozhodnutí však vyplývá kárné provinění z procesní plné moci.
- i) Žalobce spatřuje pokutu s ohledem na okolnosti posuzovaného případu za nepřiměřeně přísnou pro její výši a pro zvolený druh kárného opatření. Namítl, že kárný senát nesprávně právně posoudil jeho majetkové a osobní poměry, jakož i míru účasti v daném případě, stejně tak míru zavinění. Nepřezkoumatelnost při stanovení výše pokuty shledal v absenci uvedení důvodů a myšlenek, jakými se kárný senát při úvaze o výše pokuty řídil, v obecné rovině kárný senát uvedl výčet okolností, tyto však nekonkretizoval. Rovněž se nevypořádal s námitkou uložení jiné sankce ze strany žalobce, např. ve formě napomenutí.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Tvrdil, že žalobce převzetím plné moci od stěžovatele přijal zodpovědnost za jeho zastoupení, souhlas klienta se substitucí nezbavuje příslušného advokáta odpovědnosti. Zvolení přenesení odpovědnosti za sepsání žaloby osobám zaměstnaným a nevhodný způsob odeslání žaloby přispěly k výsledku, jímž bylo pozdní podání žaloby. Nadto žalovaný poukázal, že o pozdním doručení žaloby se měl stěžovatel dozvědět přímo od žalobce, který měl s náležitou péčí tuto skutečnost zjistit, klientovi oznámit a sjednat nápravu, v opačném případě žalovaná považuje jednání žalobce za bezohledné vůči klientovi. Žalovaný nesouhlasil s názorem žalobce, který odmítá rozlišovat mezi smlouvou o poskytování právní služby a plnou mocí. Plná moc může být udělena pouze advokátovi, nikoliv právnické osobě. K výši pokuty odkázal na předmětné rozhodnutí, zdůraznil, že tato byla uložena na spodní hranici sazby, kdy dospěl k závěru, že žalobce svým jednáním naplnil znaky zaviněného a závažného porušení povinností advokáta. Rovněž je toho názoru, že žalobce nehájil zájmy klienta v souladu se slibem, který skládal u České advokátní komory. K rozporu s trestním řádem nedošlo, žalobce nebyl označen kárně vinným před právní mocí rozhodnutí.

Z připojeného správního spisu vedeného pod sp.zn. K 138/2011 mj. vyplývá, že dne 25.7.2011 byla podána stížnost ze strany pana F. H. (dále také jako „stěžovatel, či klient“) na v tomto řízení žalobce u České advokátní komory, kde uvedl, že dne 31.8.2009 skončil stěžovateli pracovní poměr, a to neplatně. Dne 20.10.2009 převzal žalobce jeho zastupování na základě udělené plné moci a smlouvy o poskytování právních služeb (viz příloha ke stížnosti, kdy Smlouva o poskytování právních služeb byla uzavřena mezi stěžovatelem a Advokátní kanceláří Veverka & Partneři, s.r.o.; v záhlaví je uvedeno, že tato je zastoupena jednatelem Mgr. Martinem Círem, ev. č. ČAK 10243, přičemž plná moc byla udělena Mgr. Martinu Círovi). Lhůta pro podání žaloby

skončila dne 2.11.2009, tato však byla ze strany žalobce doručena dne 4.11.2009 (viz příloha ke stížnosti, kdy z razítka OS pro P6 vyplývá, že žaloba došla k soudu dne 4.11.2009, z listin předložených žalobcem je doložena žaloba, na které je v horní části razítko odesláno: 30.10.2009). O této skutečnosti se dozvěděl od své nové právní zástupkyně JUDr. Karešové. Z doplnění k vyjádření se ke stížnosti ze strany žalobce ze dne 17.8.2011 mj. vyplývá, že stěžovatel doručil OS P6 dne 16.6.2010 zpětvzetí své žaloby, kde důvody, pro které tento procesní úkon činí, neuvedl. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29.7.2010, č.j. 8C 384/2009-28, bylo řízení zastaveno a stěžovateli byla uložena povinnost nahradit náklady řízení žalované straně. Z naskenovaného souboru počítače žalobce vyplývá, že v tomto byly uloženy soubory mj. dokumenty zvané „pro Báru a pozn. pro Báru“. Z výpisu Matričního listu - údajů o advokátovi (žalobci) ke dni 29.9.2011 vyplývá, že jeho činnost byla ukončena ke dni 31.3.2010, k novému zápisu došlo ke dni 20.5.2010. Dne 27.10.2011 byla u podána kárná žaloba na žalobce, dne 6.12.2011 bylo žalobcem podáno vyjádření ke kárné žalobě. Přílohou bylo čestné prohlášení JUDr. Barbory K.F., ve kterém dotyčná mj. uvedla, že v roce 2009 do května 2010 pracovala jako advokátní koncipientka u Advokátní kanceláře Veverka & Partneři, s.r.o., byla pověřena spoluprací s Mgr. Jiřím P. při právním zastoupení Ing. Filipa H. (podání žaloby na neplatnost rozvázání pracovního poměru), účastnila se jednání s klientem při převzetí zastoupení, podílela se na vypracování žaloby, byla pověřena komunikací s klientem, po vypracování žaloby tuto předala sekretariátu s pokynem okamžitého odeslání, bylo jí potvrzeno sekretariátem odeslání žaloby (ústní formou), do konce svého pracovního poměru neobdržela žádné informace týkající se pozdního podání předmětné žaloby k soudu. Potvrdila, že klient neměl žádné námítky či výhrady k jeho zastupování advokátní kanceláří. Mgr. Jiří P. shodně potvrdil, že v dané době byl zaměstnancem shora specifikované advokátní kanceláře, potvrdil, že na předmětné žalobě spolupracoval s JUDr. F., té předal dokumenty s pokynem odeslat ihned, což dotyčná splnila předáním sekretariátu; rovněž potvrdil, že si není vědom do konce jeho zaměstnaneckého poměru v advokátní kanceláři, že by žaloba byla podaná opožděně (a to informací od klienta, anebo ze strany soudu). Kárným rozhodnutím ze dne 11.5.2012 byl žalobce zproštěn kárné obžaloby, kdy kárný senát nedospěl k závěru, že by žalobce porušil ust. § 16 odst. 1,2 a 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 Pravidel profesionální etiky. Proti rozhodnutí podal kárný žalobce dne 3.9.2012 odvolání. Rozhodnutím odvolacího kárného senátu ze dne 13.11.2012 bylo rozhodnutí kárného senátu kárné komise České advokátní komory ze dne 11.5.2011, sp.zn. K 138/2011, zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení a rozhodnutí. Kárným rozhodnutím ze dne 18.1.2013 bylo rozhodnuto tak, že kárný senát uznal v tomto řízení žalobce vinným pro porušení ust. § 16 odst. 1,2 a 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 Pravidel profesionální etiky a uložil žalobci pokutu ve výši 56.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání doručené dne 7.4.2013 a doplněné podáním doručeným dne 23.4.2013. Rozhodnutím odvolacího kárného senátu ze dne 26.4.2013, č.j. K 138/2011, bylo rozhodnutí ze dne 18.1.2013 zrušeno a odvolací kárný senát nově rozhodl tak, že uznal žalobce kárně vinným pro skutek vymezený kárným žalobcem, přičemž v tomto řízení žalobci uložil pokutu dle § 32 odst. 3 písm. c) zákona o advokacii ve výši 15.000,- Kč. Výši pokuty odůvodnil dodatečným předložením daňového přiznání za rok 2012 ze strany žalobce, oznámením o přiznání dávky rodičovského příspěvku ze dne 7.2.2013, kdy původní výši uložené pokuty v částce 56.000,- Kč tak shledal jako nepřiměřeně přísnou.

Podle ust. § 16 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je advokát povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není

vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit. Podle odst. 2 při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné. Podle ust. § 17 advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis. Podle § 26 odst. 1 advokát se v rámci svého pověření může dát zastoupit jiným advokátem. Podle odst. 2 nestanoví-li zvláštní předpis jinak, může advokáta při jednotlivých úkonech právní pomoci zastoupit i zaměstnanec advokáta nebo advokátní koncipient. Podle ust. § 32 odst. 2 je kárným proviněním závažné nebo opětovné zaviněné porušení povinností stanovených advokátovi nebo advokátnímu koncipientovi tímto nebo zvláštním zákonem nebo stavovským předpisem. Podle ust. § 32 odst. 3 písm. c) lze advokátovi lze kárné provinění uložit pokutu až do výše stonásobku minimální měsíční mzdy stanovené zvláštním právním předpisem.

Žaloba je důvodná.

Soud se zprvu zabýval vztahem mezi skutkem popsaným ve skutkové větě napadeného rozhodnutí a výrokem o vině. Skutek, pro který byl žalobce potrestán, mj. spočívá v tom, že žalobce neinformoval klienta o tom, že poslední den lhůty k podání žaloby připadl na 31.10.2009, přitom o stavu věci se klient dozvěděl až v červnu 2010 od své zástupkyně. Ve vztahu k tomuto skutku žalovaný konstatoval porušení povinnosti klienta řádně informovat, jak vyřizování jeho věci postupuje, a poskytovat mu včas vysvětlení a podklady potřebné pro uvážení dalších kroků. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně závěr, že se tak mělo stát v červnu 2010 zpochybnil, když ze soudního spisu vedeného u OS P6 pod sp.zn. 8 C 384/2009 zjistil, že vyjádření ze dne 17.3.2010, v němž byla obsažena námitka pozdního podání žaloby, bylo doručeno JUDr. Karešové (nové zástupkyni klienta) dne 28.4.2010, tj. po zániku smlouvy o právní pomoci a procesní plné moci. Do té doby žalobce neměl žádné informace ohledně pozdního podání, tyto se dozvěděl až po doručení stížnosti stěžovatele k České advokátní komory, kdy po snaze zjistit všechny objektivní skutečnosti a případně poskytnout pomoc stěžovateli kontaktoval OS P6 a žádal o nahlédnutí do spisu. Otázka, kdy vyšlo najevo zmeškání lhůty, zda v době, kdy byl žalobce zástupcem klienta či nikoliv, a jaký byl eventuelní další postup žalobce ve věci, je (s ohledem na popis skutku, pro který byl žalobce trestán) pro posouzení věci jednou ze zásadních otázek. Lze dodat, že obecná povinnost informovat řádně a včas klienta o vyřizování věci musí být vztažena k okolnostem (procesní stav soudního řízení, skutkové okolnosti rozhodné pro posouzení věci, návrhy protistrany) konkrétní věci. Ve vztahu k informační povinnosti žalobce je nutné zabývat se jeho tvrzením o jím vnímaných okolnostech odeslání žaloby z advokátní kanceláře (odkaz žalobce na knihu odeslané pošty), následným postupem soudu v řízení o žalobě a procesní aktivitou účastníků řízení (nahlížení do spisů, doručení vyjádření protistrany apod.). Žalovaný se odvolací námitkou nezabýval, s tvrzením žalobce se nevypořádal, tvrzené skutečnosti pak nezohlednil ani ve svých úvahách, pokud o správním deliktu znovu rozhodl. Procesní spis obvodního soudu nebyl u správního spisu připojen, žalovaný se nezabýval ani konkrétní posloupností procesních úkonů v soudním řízení. Objektivní zjištění spočívající ve skutečnosti, kdy skutečně stěžovatel zjistil, že podání žaloby bylo po uplynutí lhůty, v řízení před kárným senátem zjištěno nebylo. Nepřezkoumání výše uvedené odvolací námitky, resp. neřešení skutečností rozhodných pro posouzení deliktů odpovědnosti žalobce ve vztahu k porušení zájmu na řádném a včasném informování klienta

v žalobou napadeném rozhodnutí, pak činí rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Rozhodné okolnosti pak není možné zjistit ani z obsahu správního spisu. Mezi podáním žaloby a doručením vyjádření k žalobě ve sporu vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 6 neuplynula výrazně dlouhá doba, nutno je proto postavit najisto, zda měl žalobce rozumný důvod v dané fázi řízení s ohledem na jím tvrzené okolnosti odeslání žaloby nahlédnout do spisu a provést kontrolu data, kdy byla žaloba soudu skutečně doručena, či zda nastal jiný okamžik, při kterém bylo možné nedodržení lhůty zjistit a klienta o události informovat. Žalovaný se nezabýval ani námitkou žalobce o nesprávném označení data uplynutí lhůty k podání žaloby. Rovněž v tomto ohledu (i když rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný zrušil, na danou námitku nereflektoval) je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Namítl-li pak žalobce v odvolání, že se správní orgán I. stupně nezabýval kritérii rozhodnými pro stanovení výše pokuty, žalovaný se touto odvolací námitkou nezabýval, pokud pak rozhodnutí zrušil a rozhodl znovu, ani jeho nové rozhodnutí úvahy, jimiž se řídil při hodnocení zákonných kritérií určujících výši sankce, neobsahuje. V rozhodnutí jsou kritéria vyjmenována a konstatováno, že uložení pokuty jim odpovídá, vlastní hodnocení, které by bylo možné přezkoumat, v rozhodnutí uvedeno není. I pro tuto vadu je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.r.s, a soud je proto podle tohoto ustanovení zrušil.

K žalobním bodům a) až e) soud uvádí, že v řízení vyplynulo, že žalobce za advokátní kancelář převzal zastoupení klienta na základě písemně uzavřené smlouvy o poskytování právní pomoci a k tomu uložené plné moci. Tímto okamžikem vznikla povinnost žalobce hájit zájmy klienta, v případě stěžovatele postupovat s nejvyšší mírou obezřetnosti. Ve smyslu ust. § 15 odst. 4 zákona o advokacii vykonává advokacii vždy advokát. Odpovědnost za výkon advokacie má vždy advokát, který jediný může být společníkem obchodní společnosti. Je nutné mít na zřeteli, že občanský soudní řád (ust. § 25 odst. 1) připouští zastupování výlučně advokátem (nikoliv společností), tedy v občanském soudním řízení vykonávají advokacii advokáti svým vlastním jménem (ale vždy na účet společnosti). Na tuto speciální úpravu provedenou mj. občanským soudním řádem, pak § 15 odst. 4 zákona o advokacii také odkazuje. Vztah mezi advokátem a klientem je tak vztahem mezi společností (v níž advokát advokacii vykonává) na straně jedné jako mandatářem a klientem na straně druhé. V řízení však vystupuje advokát, odpovědnost za poskytnutou právní službu v kárném řízení má též advokát. Pro odvození kárné odpovědnosti v daném případě je tak rozhodná plná moc udělená přímo žalobci. Námitka, že žalobce byl pouze společníkem dané advokátní kanceláře - společnosti s ručením omezeným, výše uvedené zákonné ustanovení zcela pomíjí a je nedůvodná. Stejně tak je irelevantní námitka spočívající ve skutečnosti, že pověřeným pracovníkem zpracovávajícím věc klienta nebyl žalobce, nýbrž kolegové z advokátní kanceláře. Z písemně uzavřené plné moci jednoznačně vyplynulo, že žalobce přijal plnou moc od klienta, tímto okamžikem se stal odpovědným hájit zájmy klienta, odpovídal za včasné podanou žalobu a za řádné vedení a postup při řešení sporu. Tedy povinnost podat žalobu ve lhůtě svědčila pouze a jen žalobci. Námitka žalobce, že do doby podání žaloby se závazkový právní vztah stěžovatele řídí smlouvou o poskytování právní pomoci, je z pohledu soudu absurdní, neboť pověření ze strany stěžovatele musí být učiněno dříve (k čemuž došlo právě udělením plné moci ze strany stěžovatele žalobci), než je žaloba podána, v opačném případě by žalobce nebyl oprávněn žalobu vůbec podat. Účinnost udělené plné moci ze strany stěžovatele žalobci nastala již dnem jejího podpisu. Substituční pověření je možné (a zcela běžné), toto rovněž nezbavuje osobu, jež převzala zastoupení na základě písemné plné moci od

klienta, odpovědnosti za řádný postup při vedení sporu. Pro vyvození kárné odpovědnosti jednotlivce je tak zcela irrelevantní skutečnost (obzvláště pro klienta), jak má daná advokátní kancelář anebo jednatel rozdělené úkoly v rámci svého působení mezi zaměstnanci, kdo účtuje odměnu za poskytnuté služby klientům a jak je zisk rozdělován mezi v daném případě jednatele, společníky a zaměstnance předmětné kanceláře. Snahu žalobce zbavit se odpovědnosti poukazováním na pochybení jeho kolegů v advokátní kanceláři tedy soud neshledal důvodnou.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v odměně za 2 poskytnuté úkony právní služby v této věci, a to v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), kdy za přípravu a převzetí věci a sepsí podání ve věci samé v souladu s § 9 odst. 4 písm. d) náleží odměna za jeden právní úkon ve výši 3.100,- Kč. Soud rovněž přiznal paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 13 odst. 3 shora uvedené vyhlášky za dva úkony právní služby á 300,- Kč/úkon a náhradu uhrazeného soudního poplatku za řízení v částce 3.000,- Kč. Soud zároveň žalobci přiznal náhradu daně z přidané hodnoty ve výši 1.428,- Kč. Celkem tak byla přiznaná náhrada nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. března 2016

Mgr. Aleš Sabol
předseda senátu